

YÖK'e Yok Artık Demek Lazım!

Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK), tıpkı 80 darbesinin diğer ürünü olan 82 Anayasası gibi hayatımızdan yadsınmıyor, hep şikayet edilirken bir türlü kaldırılamıyor, her seçim döneminde vaatler arasında konuşulsa da varlığını korumayı hep başarıyor! Halkın ve iktidarın sinir uçlarını germekten, anlamsız engelleme ve yokuşa sürmelerle akademik dünyanın huzursuzluk kaynağı olmaktan da çekinmiyor!

Akademisyenlerin maaş, tayin, eş durumu, kadro ve özlük haklarından, öğrencilerin maruz bırakıldığı eziyetlere kadar, çok sayıda sıkıntılı konuları var. Bunlardan yakinen bildiğim bazıları kısaca hatırlatarak, en sonda soracağımı şimdiden yazmak istiyorum: **YÖK'e yok artık bu kadar da olmaz diyerek, düzeltmeye gidecek bir kahraman yok mu?**

Mesela neler mi? Bir kaç örnek vereyim:

1-Ülkemizde sayısı birden bire artan kamu ve özel üniversitelerin işletilmesi için gerekli olan akademisyen kadronun, ihmal edilen, ihtiyaç duyulan alanlarda başta olmak üzere yetiştirilmesi gerekiyordu. 2016 yılındaki YÖK yönetimi güzel bir proje ile bunu gördü ve çalışma başlattı. 100 tematik alanda 2000 doktora öğrencisi yetiştirmek için burs planladı ve 2000 diye başlanan proje zaman içinde 6.000'e kadar ulaştı. Mükemmel yakın şartlarda özel eğitim alan akademisyenlerimiz aynı zamanda fiilen asistan gibi çalışarak üniversitelerde önemli bir insan gücü de oldular. Mezunlara kendi alanlarında üniversite akademisyenliği veya kamu ar-ge projelerinde uzman görevli istihdam sözü verilmişti. Büyük bir hevesle doktorasını yapan gençlerimiz şimdi ortada kaldılar! Çünkü projeyi başlatan YÖK Başkanı başka bir göreve gitmiş, yeni gelen Başkan da eskisinin projesini uygulamak istememişti! Gençlerin ve ülkenin akademik geleceği kişisel hırs ve kaprislere kurban edildi! **Bu rezalete yok artık diyerek son verecek birisi yok mu?**

2-YÖK'ün tanıdığı yurt dışındaki üniversiteler listesindeki okullara giderek gurbet elde okuyan, önemli

miktarda harcamalar yapan 104 bin kadar gencimiz, yurda döndüğünde acı bir sürprizle karşılaştı! YÖK'e güvenerek gittikleri bu okullar için keyfi nedenlerle denklik verilmiyordu! Türkiye'ye özel telafi dersler vb düşünülmeden, yıllar süren emekleri çöp sayılıyordu! İktidar partisinin yöneticileri defalarca gündeme getirdiği halde YÖK inadından vazgeçmedi. Bir önceki Meclis döneminde çıkarılan Gençlik Paketi içinde olmasına neredeyse kesin gözüyle bakılıyordu ama YÖK Başkanı ve ekibinin marifetiyle yine hüsrana dönüştü! **Bu haksızlığa dur diyecek birisi yok mu?**

3-YÖK'ün danışmanlığında 2014 yılında YÖK kanununda yapılan düzenleme ile Üniversitelere azami süre konuldu. Bu süreler kolay ve kısa dönemli 2 yıllık okullarda yüzde 100 yani 4 yıl yapılırken; kazanması, okunması en zor ve aynı zamanda en uzun olan 6 yıllık TIP fakültesi gibi bölümlerde yüzde 50'ye kadar düşük yani en çok 9 yıl verildi. İlk haksızlık ve yanlış buradaydı. Daha sonra 2018 ve 2022 yılında öğrenci afları çıksa da mevcut okuyan gençlerimize hiç bir faydaları olmadı! Okulundan tamamen ilişiği kesilenler 1 gün veya 10 yıl önce de olsa aynı sayıldı ve özel hakla bitirme imkânı buldular. Zaten kaydını yaptırıp okumaya çalışan ama pandemi, deprem, hastalık, ekonomik vb nedenlerle süresinde bitirme imkânı olmayan Diş, Eczacılık, Tıp gibi zor ve zahmetli okullardaki gençlerimiz yılsonunda kendilerini değersiz bir eşya gibi sokakta bulacaklar! Bitirmelerine 1-2 dönem kala emekleri ve hayalleri yok edilecek! Öğrenci aflarını tasarlayan bürokrat akademisyenler, bu vahim noktayı sehven mi yoksa kasten mi atlıyor artık daha net görüyoruz! **Bu eğitim faciasına dur diyecek yok mu?**

4-Ülkemizde açılan kamu ve özel üniversite sayısında patlama yaşandı. İlkokulda zorunlu eğitime verilen bir çocuk isterse hiç doğru dürüst ders çalışmadan, adeta iteklenerek lise sona kadar taşıyor. Sınavda sıfır puan çekse bile kazanabileceği üniversite bölümleri var! Kariyer meslekler için özel ve kamu tarafının talep miktarını dikkate almadan aşırı sayıda açılan okullar nedeniyle arzda anormal bir yığılma yaşanıyor. Herkes üniversite mezunu oldu ama büyük bir kısmı işsizlik ve ümitsizlik havuzunda boğuluyor! Emeğin ve diplomanın değeri düştü! Sınavlardaki haksızlıklar ve nepotizmde sınırların zorlanması sayısı az olan imkânları daha da ulaşılmaz kıldı. YÖK'ün çılgınca öğrenci kontenjanı açma yerine sağlıklı bir planlama yapması gerekirdi. Siyaset baskısına asıl bu konularda direnç göstermeli, siyaseti ikna ederek yükseköğretimin değerini ve etkisini korumalıydı! **YÖK'e asıl işinize odaklanın diyecek yok mu?**

YÖK'ün kuruluş amacına ne kadar hizmet ettiği tartışılır. Belki de şikâyet ettiğimiz şeylerin yaşanması için tasarlanmıştı Allah bilir! Geldiğimiz noktanın sağlıklı bir zemin olmadığı hem okullarımızın hem de mezunlarımızın durumundan anlaşılıyor! Eğitimde esas alınan müfredat felsefesi de ayrı bir çalışma ve dert konusudur. Sayın Cumhurbaşkanımızın final dönemi kabinesinden ve Meclisteki temsilcilerimizden, YÖK'ün yukarıda sayılan sorunlarına karşı daha duyarlı olmalarını ve bürokratik oligarşinin kalesi olmaya namzet davranan bu kurumun ideal seyrine dönmesini sağlamalarını bekliyoruz. Bunu yapabilecek milli irade ve yetki güncellemesi de yaşandığına göre, beklemeye gerek yok değil mi efendim?

Kimler Bakan OLMASIN?

Yeni bir Türkiye Yüzyılına girerken her zamankinden daha fazla çalışmaya, daha ehil ve liyakatli kimselere görev vermeye, daha sistematik davranmaya ihtiyacımız var! Cumhurbaşkanlığı yönetim sistemine geçtiğimizden beri, yürütmenin saha komutanları olarak tayin edilen Bakanların başarı ve etkinliklerinde dramatik farklılıklar gözlemledik. Siyasi veya bürokratik geçmişi kuvvetli, karizması kendinden parlak Bakanların yıldızlaştığı kişiler olduğu gibi, büyük bir hayal kırıklığı ve başarısızlık abidesine dönüşenleri de gördük!

En başta şunu söylemek zorundayım:

Geçmişte yıllarca kendi özel şirketlerini veya büyük sermayelerin işletmelerini yöneten, temsilciliğini yapan kişilerin profesyonel yeteneklerine güvenerek kamuda bakanlık yapmalarından pek hayır görmedik! Tam tersine büyük zarar ve sıkıntılarını yaşadık! Çünkü Cumhurbaşkanımız onlara güvenip görev verse de sadakat ve hizmetleri daha çok kendi şirketlerine veya temsil ettikleri sermaye odaklarına oldu! Bu acı gerçeği Ticaret, Tarım, Milli Eğitim, Turizm, Sağlık, Şehircilik gibi bakanlıkların hepsinde tecrübe ettik! Kırk yıllık Yani'nin Kani olmayacağı gibi, kırk yıllık sermaye temsilcileri bir anda kamu yararını gözetemeyen mükemmel Bakanlar olamıyorlar!

Biraz daha açacak olursak;

-Yetki sahibi olunca kendi veya akraba şirketlerini bakanlığı ile ballı alışverişe sokan **Ticaret Bakanı** istemiyoruz!

-Ülkenin tarım politikalarını daha önce temsilcisi olduğu uluslararası tröstlerin menfaatine uygun şekilde yönlendiren, kenevir gibi çok önemli ve tonlarca derde derman olacak bir bitkinin ekilmemesi için özel gayret sarf eden, tarım teşviklerini suiistimalci gruplardan aşağıya gerçek çiftçilere indirmeyen, her yıl soğan-patates krizi yaşanmasına engel olamayan, ülkeyi başıboş köpek cehennemine çeviren **Tarım ve Ormancılık Bakanı** istemiyoruz!

-Milli Eğitim'deki fullbright prangasını sökmek için uğraşmayan, feshedilse bile İstanbul Sözleşmesinin dayattığı Toplumsal Cinsiyet Eşitliği sapkınlığını müfredattan temizlemeyen, Mason Rotary cemaatleri ile protokol yaparak okullarımıza sokan, ücretli öğretmenlik ve usta öğreticilik emek sömürsünü büyüterek devam ettiren, Ankara'da 5.000 kadro fazlası bankamatik memuru öğretmeni barındıran,

keyfi olarak mazeret tayinlerini önleyip binlerce öğretmen ailesini parçalanmış yaşamaya zorlayan, tuhaf sınav ve kararlar ile öğretmenler arasında gelir uçurumu yapıp fitneler doğuran, özel okullarında olduğu gibi öğretmenleri mali külfet olarak gören **Milli Eğitim Bakanı** istemiyoruz!

-Göreve geldiği andan itibaren sahibi olduğu hastane ve üniversitenin anormal şekilde büyümesini sağlayan, tarihi değeri olan binaları kendi özel işletmesi olan üniversiteye tahsis ettiren, pandemi sürecinde halkımız denek değildir diyerek olmaz dediği gen tedavisi nitelikli aşılı baskıyla dayatan, uluslararası ilaç ve medikal sermayenin temsilcisi gibi davranan, sağlık personeli deyince sadece hekimleri anlayan, hekim dışındaki sağlık çalışanlarının sorunlarına sırt çeviren, 2.ve 3. basamak sağlık kuruluşlarını yani sermaye ve tedavi odaklı yatırımları ihya ederken 1. basamak ve koruyucu sağlık hizmetlerini söndüren, sağlıkçıları ucube ASM Grup elemanı, Aile Hekimlerini de gelir kaygısıyla zalimleşen taşeron patronlarına dönüştüren **Sağlık Bakanı** istemiyoruz!

-Ülkenin turizm açısından önemli her yerinde kendi şirketlerine özel tahsis ve ayrıcalıklar sağlayan, içki masalarında verdiği pozlar ve İstanbul'un fethine İŞGAL demesiyle ne kadar derin kültürel birikime sahip olduğunu gösteren **Kültür ve Turizm Bakanı** istemiyoruz!

-Aile düşmanı feminist ideolojinin bayraktarlığını yapan, eş ve anne olma erdemini ve sorumluluğunu hiç tatmamış, aileyi kurmak ve yüceltmek yerine yıkma konusunda gelişmiş ve münhasıran "Boşanma Avukatlığı" gibi branşı olan bir mesleğe mensup, sapkınlıklara karşı Müslümanca tepkilere nefret söylemi diyerek zihniyetini açıklamış, Aileyi kadınlar için en tehlikeli yer olarak raporlama cüretini göstermiş, ekdersli meslek erbabı adı altında çoğu kadın 3.000'e yakın personelin emeğini sömüren, asgari ücret altında ve özlük hakları olmadan çalıştıran **Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı** istemiyoruz!

-24 yıllık EYT mücadelesi sonunda çıkarılan 1 sayfalık kanunla EYT düzenlemesini mundar eden, kısmi emeklilik ve 5000 gün prim farkını düzeltmediği gibi vatandaşı yanlış yönlendirerek ayrıca borca sokup rezil eden, çok bilmiş tavırlar ile çiraklık ve staj mağdurlarının emeklerini yok sayıp küçümseyen, hak talebinde bulunanlar ile alay eden, 9 Eylül 1999 sonrası işe başlayanların seçme şansı varmış gibi 17-20 yıl geç emeklilik durumunu normal sayan, empatisi ve hoşgörüsü eksik, güzellikleri kendine sıkıntıları Cumhurbaşkanına havale eden anlayışsız **Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı** istemiyoruz!

-Reşit olmadığı yaşlarda bile sahne ve özel hayatında ahlaksız işlere imza atan sanatçı etiketli fitnecileri gençliğe örnek gösterip ödül veren, kumar pisliğinden gençleri koruması gerekirken spor liglerine ve öğrenci yurtlarına Spor Toto ve Milli Piyango gibi resmi kumar isimlerini verdiren, Cuma günleri Cuma namazına amatör genç futbol takımlarının lig maçlarını koymasına müsaade ederek Cami ile yollarını kestiren, EYS Antrenörleri ucube ismi altında sporcu öğretmenlerimizin emeğini sömüren **Gençlik ve Spor Bakanı** istemiyoruz!

Sayın Cumhurbaşkanımız, biz buradan bakınca görüp yaşadıklarımızın bir kısmı aynen böyle oldu. Gerisi zaten size malumdur! Hz. Muhammed aleyhisselamın buyurduğu gibi, aynı delikten tekrar ısırılmamak için kötü olmak pahasına yazıyor ve uyarıyoruz! Lütfen kabinenizi çok daha dikkatli seçin ki final döneminiz tarihten silinmeyecek başarılar ve güzellikler ile anılsın! Ehliyet ve liyakat sorunlu başarısız bir takım olarak değil! **Sizi Allah için seviyor, yanlışlara karşı da Allah için acizane uyarıyoruz.**

Vesselam...

Mağdur Zorbalığı

✘ **“Mağdur Zorbalığı”** gibi tehlikeli ve yanlış anlaşılmaya müsait bir başlık altında tespit ve fikirlerimi beyan etmeden hemen önce belirtmiş olayım: Bu yazı şikayet ve karalama amacıyla değil, mağdurlara destek olmaya niyetlenen kişi ve kurumlar için bir deneyim paylaşımı, mağdur grupları için iletişim kabiliyetini geliştirme odaklı bir geri bildirim, zaten mağdur zorbalığını fiilen yaşayan ünlü, gazeteci, siyasetçi, iş adamı/kadını veya kanaat önderleri için de bir empati raporudur!

Bir insan hem mağdur hem de zorba olabilir mi diye düşünebilirsiniz. Evet, bir insan hem mağdur hem de zorba olabilir! Bu durumun bence en basit açıklaması şudur: Mağdur edildiği veya olduğuna inandığı konuda yaşadığı stres ve haklılık gücüyle körüklenen öfke yüzünden, mantıklı sakinliğini kaybederek, muhataplarına karşı saldırgan ve had sınırlarını zorlayan şekillerde iletişim ve tek taraflı dayatmalarda bulunabilir! Çünkü o mağdurdur ve sanki masum çocuklara tanınan anlayış ve özgürlük alanına sahipmiş gibi, pervasızca konuşmaya, yazmaya, yargılamaya, başka olay veya kişileri yok saymaya hakkı vardır! Hele birde kendisiyle beraber aile fertleri de bu mağduriyetten kötü etkileniyorsa, agresif tavırları turbo vitesine takılmış gibi yükselebilir!

Son bir kaç yıldır, zaten ilgilendiğim toplumsal sorunlara daha fazla eğilmeye, araştırmaya, yazmaya ve görsel medyada konuşmaya başladım. STK'larda görev alarak gönüllü faaliyetlerine katıldım. Doğal olarak, gerçek ve sanal ortamdaki sosyal çevrem genişledi ve farklı gruplardan çok sayıda insanla aktif iletişim kurmaya başladım. Aile ve geleneksel değerlerimizden doğan çalışma halkam, emek ve istihdam gibi alanları, toplum sağlığı ve güvenliği gibi konuları da kapsayarak genişlemeye devam ediyor. Sağlık, bilişim, eğitim, işletme, yönetim, sosyal hizmetler gibi farklı disiplinlerde eğitim, proje ve çalışma deneyimlerim sayesinde, mağdur gruplarını algılama ve empati oluşturma becerimi geliştirebildiğimi söyleyebilirim. Bu yüzden olsa gerek, farklı gruplardan insanların “bizi en az bizim kadar iyi anlıyor ve savunabiliyorsunuz Ercan bey” benzeri geri dönüşler almaktan büyük bir mutluluk ve huzur duyuyorum.

Bütün gayret, kişisel araştırma ve iletişim açıklığıma rağmen, elbette varlığından veya ayrıntılarından haberdar olamadığım çok sayıda mağdur grupları da çıkıyor. Her insan gibi, sınırlı zaman ve imkanlar nedeniyle atladığım veya bilmediğim mevzular da çok oluyor. Bazen mağdurların bizzat kendileri, bazen de STK'ların yönlendirmesiyle öğrendiğim sorunlarını hızla araştırıp anlamaya ve etkileri itibarı ile mağduriyet derecesini ve grubunu kendimce belirlemeye çalışıyorum. Bu konudan emin olunca takip ve ifade listeme ekliyor, düşünce dünyamda empatik senaryosunu başrolde kendim veya ailem varmış gibi canlandırıyor ve hissettiklerimi ifade etmeye, yazmaya ve konuşmaya başlıyorum. Şu ana kadar öğrendiğim ve takip ettiğim hemen her mağduriyet konusunun, bendeki olgunlaşma ve ifade serüveni kısaca böyledir.

Toplumsal sorunlara duyarlı emekli bir sağlık personeli ve çiçeği burnunda bir akademisyen olarak, farklı mağdur gruplarıyla yoğun iletişime geçince, "mağdur zorbalığı" adını verdiğim davranışlara maruz kalmaya başladım. Garip bir şekilde, çok farklı gruplarda ama aynı karakterde davranış modellerini görünce, bunun nadir ve bireysel bir tavır değil, genellenebilir ve gruplanabilir bir standart olacak kadar yaygın psiko-sosyal bir davranış modeli olduğunu fark ettim. Hangi terimle ifade edebileceğimi düşünürken, en makul gelen "Mağdur Zorbalığı"nda karar kıldım.

Ünlülerin, gazetecilerin, siyasetçilerin, iş adamı ve iş kadınlarının, yazarların, internet fenomenlerinin, kısaca toplumsal görünürlüğü ve etki alanı geniş bilinen hemen her kişinin, adını "mağdur zorbalığı" koyduğum bu tavırlara muhatap olarak taciz duygusu yaşadığını, tekrarı olmasın diye açık iletişim kanallarını daralttığını, gerçekten mağdur olduklarına inansa da doğrudan destek vermekten kaçındığını, eski mağdur zorbalıklarının korkusuyla yeni mağdur gruplarını tanımayı veya gündemine almayı istemediğini düşünüyorum artık! Ben de eskiden, bunca imkanları varken neden daha etkili veya ilgili değil bu insanlar, diye düşünüyordum doğrusu. Şimdi onları da anlıyor ve aşırıya kaçan rijit tavırlarına hak vermesem de makul zeminlerini görebiliyorum artık.

Mağdur zorbalığını çeşitli gruplarda derleyebiliriz. Buyurun beraber bakalım:

1-Yardım zorbalığı yapanlar: Maddi zorluk yaşayan ve mağdur olduğuna inanan bazı kişiler, önüne çıkan herkesten para yardımı isteme, hiç görüşmediği insanlardan sosyal medya üzerinden ısrarla yardım talep etme hakkını kendinde görebiliyorlar.

2-Bencil mağdurlar: Dünyanın en mağdur kişisi veya grubu olarak kendilerini gören, tüm sıralamalarda liste başında yer almak isteyen ve bu olmadığında muhatabına çemkirebilen mağdurlar var!

3-Diğer mağdurlara zorbalık yapanlar: Kendini aşırı mağdur bulurken, diğer mağdur gruplarını acımadan eleştirebilen, karalayan ve hor görerek sosyal linç kampanyalarına gönüllü katılan, herkesi kendisiyle kıyaslayıp küçümseyerek, zorbalık hedefine aldığı kişiyi yalnızca kendisiyle ilgilenmeye zorlayanlar.

4-Mağduriyetinden düşmanlık üretenler: Kadınlarla ilgili bir sorun yaşayan erkeklerin, kadınlara veya tersi halinde, kadınların erkeklere karşı geliştirdiği nefret ve düşmanlığını muhataplarına dayatarak, aynısını yapmaya zorlayanlar. Düşman olduğu cins veya insan grubu hakkında sempatik tavırlara bile tahammül edemez ve aşırı tepki verirler. Bu tür tahammülsüzlükleri ideolojilere, partilere, dini kurumlara, diğer canlılara veya eşya gruplarına da olabilir.

5-Bilgi zorbalığı yapanlar: Muhatap aldığı kişinin ilgi veya uzmanlık alanında olmasa da kendi mağduriyetini ayrıntılı şekilde bilmek zorunda olduğunu dayatan, bilemeyerek gündeme alınmadığında küstahça hesap soranlar.

6-Medya tetikçiliğine zorlayanlar: Kendi ürettiği içerikleri dayatarak, muhatabınca istenmese de

paylaşmaya ve yaymaya zorlayanlar. Karşı çıktığında sert tepkiler verenler.

7-Gündem zorbalığı yapanlar: İlgisi olmadığı konu başlıkları altında bile, ısrarla kendi mağduriyetlerini dayatan ve konuşulmasını isteyenler. Bu yapılmadığında ise hesap sorarak taciz edenler.

8-Paylaşım zorbalığı yapanlar: Hedef aldığı kişiyi bütün mesajlarında etiketleyerek bildirimlerini yönetemez hale getirenler. Muhatabının bir paylaşımı altına birbirinin aynısı 50-60 tane paylaşımında bulunarak, aşağıya doğru izlemeyi ve farklı insanların görüşlerine ulaşabilmeyi imkansızlaştırırlar.

9-Trend Topic Zorbaları: Twitter gündeminde aynı konularda eş zamanlı üretilmiş birden fazla hashtag (#) başlıklarına toplu ve aşırı çalışarak, gündem listesinde birden fazla satırda yer işgal ederek, diğer mağdur grup başlıklarının ve emeklerinin görünürlüğünü engelleyenler.

10-Siber zorbalık yapanlar: Kendilerine düşman veya rakip belledikleri diğer mağdur gruplarının hesaplarına karşı sistematik spamlama, şikayet ve engelleme gibi siber zorbalık yapanlar.

11-Kulis zorbalığı yapanlar: Biraz ilgi gösteren her kişiye doğrudan veya özelden ısrarla yazarak kulis, haber veya gelişme bilgisi soranlar. Altı boş kalsa da tahmin isteyenler. Tahmin veya kulis bilgisi tutmadığında çok sert tepki verenler.

Yazıyı daha fazla uzatmamak adına, bu kadar sınıflandırmayı şimdilik yeterli görüyorum.

Bazı mağdurlar bilerek veya bilmeyerek, bu sayılan zorbalıkların en az birini veya bir kaçını yapıyorlar. Kibarca uyarıldığında yada olumsuz yanıt alındığında, çok olgun davranan ve doğru davranışa yönelenler de var. Durumu krize çevirerek hakaret boyutuna geçenler de! Bazen mağdurlara yardım adına, farkında olmadan mağdur zorbalığı yapan destekçileri de oluyor. Mesela ben! Belli bir kesimin sesini duyurmak için, medyada bilinen ve tanıdığım bir şahsın DM kutusuna ilgili twitlerimin bağlantısını göndermeyi adet edinmiştim. En sonunda bana bir mesajla "Kardeşim neden bu twitlerin hepsini bana yolluyorsun?" diye sorduğunda anlamıştım resmen taciz duygusu yaşattığımı ve özür dileyerek mesaj yollamayı bırakmıştım. Şimdi sadece ilgili ve istekli kişilere sınırlı sayılarda mesaj yollamaya çalışıyorum!

Mağdur Zorbalığına düşmek istemeyen mağdurlar ne yapmalı?

1-Yukarıda sayılan zorbalık seviyelerindeki davranışlardan kaçınmalısınız!

2-Mağdurlar arasında rekabet ve yıkıcılık yerine, işbirliği ve birlikte sinerji geliştirme üzerine çalışmalısınız!

3-Çok sayıda ruhsuz ve özensiz paylaşımlar yerine, daha az ama yüksek kaliteli ve etkili içerikler üretmeyi hedeflemelisiniz!

4-Destek alamasanız da nefretleri çekmemek üzerinde durmalısınız! Sizi tanıyanlar sıkıntıyla değil, sempati ve destek duygularıyla anabilmeli!

5-Bencil ve egoist tavırlardan vazgeçmeli, diğer mağdurlara da saygı ve anlayışla yaklaşmalısınız!

6-Sizin yanınızda gönüllü duran kişileri acımasızca sömürmemeli, uzun ve sağlıklı sürebilecek bir destekleme gücü ve şevki bırakmalısınız!

Kısacası, iletişimini sağlıklı bir zeminde kurabilenler daha başarılı bir sürece imza atarlar. Öbür türlü, mağdur zorbalığına maruz kalan herkes, eninde sonunda mağdurlardan uzaklaşır ve sorunlarına karşı

duyarsızlaşan tavırlar geliştirir. Yani, altın yumurtlayan tavuğu kestiğinizde karnında saklı bir hazine bulamazsınız! Her şeyin bir gelişim ve olgunlaşma süreci vardır. Süreci güzel yönetebilirsiniz, başarılı sonuçlar kendiliğinden gelecektir inşAllah!

Şunu da eklemeyelim: Mağdur zorbalığına uğramadan, aşırı alıngan davranarak seçmenlerini engelleyen milletvekilleri ve mağdurlarını engelleyen SGK gibi yapılar için, bu yazım bir bahane değildir! Hakaret ve iftira söz konusu olmadığı sürece, her mağdurun ilgili kamu kuruluşlarına veya Milletvekili, Vali, Kaymakam, Bakan, Belediye Başkanı gibi kamusal görevlilere ulaşma, dilek ve temennilerini, şikayetlerini iletme hakkı vardır! Sayın Cumhurbaşkanımıza herkesin sınırsız erişebildiği, mesajlarını yollayabildiği bir ortamda, resmi görevli kişi ve kurumların vatandaşı engelleme hakkı yoktur! Mesela, SGK'yı EYT mevzusunda eleştirip bilgi talebinde bulunduğum 2019 yılından beri, şahsıma koyduğu twitter engeli halen devam ediyor! Hem paramızı alıp, hem de böyle kibirli davranmak bir hizmet kurumuna asla yakışmaz! Bilmem anlatabildim mi?

Bir İstihdam Hastalığı: #Çalışanışsizler

Çalışan işsizler de olur mu diye düşünmeyelim! Bir kişi sevdiği ve eğitimini aldığı işi yapamıyor, onun yerine hayatını sürdürebilmek için farklı bir işte ve razı olamadığı bir maaş ve diğer hakların eksikliğini şiddetli hissettiği bir işyerinde emeğini sarf ediyorsa çalışan işsizdir!

Çalışan işsizler, kamu ve özel sektörün her seviyesinde bulunabilirler. Ziraat Mühendisliğini bitirdiği halde atanamayıp, bir zincir markette kasiyerlik yapmak zorunda kalan gencimizin yaşadığı hüznü ve değersizlik duygusu başka neyle açıklanabilir?

Kişilerin ilgi ve yetenekleri ile kamu/özel piyasanın taleplerinin bir noktada kesişmesi beklenir. Arz-talep dengesinin kurulması emek ve fiyat istikrarının sağlanması için elzemdir. Mal ve işgücü arzının artması değer kaybına, talep edilen mal veya hizmetin azlığı da fiyatlarda şişkinliğe neden olur. 6 Şubat depremleri sonrası çevre illerde yaşanan vahşi ve insanlık sınırlarını zorlayan kiralık ev piyasası gibi.

Gençlerimiz sektör ve meslek seçerken yeteneklerine göre doğru yönlendirilmelidir. Elbette istidatları önemli fakat, ihtiyaç duyulan alanlara dönmeleri de gereklidir. Kamu ve serbest piyasanın istihdam atmosferini sağlıklı şartlarda oluşturması, iş ve meslek tatmini açısından temel şarttır. Bundan sonra, ihtiyaca uygun sayıda mavi veya beyaz yakalı personelin eğitim planlaması önem kazanır. Eğitim çıktısında da arz-talep dengesi bozulursa, iş ve emek piyasasında değer kayıpları veya sapmalar kaçınılmaz olur.

Türkiye’de gençlerimizi henüz ortaokul seviyesindeyken, beceri ve kapasite seçilimi ile doğrudan meslek alanlarına veya ileri eğitim için üniversite seviyesine taşıyacak bir düzeni maalesef kuramadık! İlkokulda teslim alınan her çocuk, neredeyse standart bir müfredat ile hiç zorlanmadan, üniversite sıralarına kadar taşıyor ve adeta sırtından iteklenerek götürülüyor. Herkes için bir okul ve üniversite var! Yaygın kamuoyu algısı da neredeyse tuvalet hizmetleri için bile üniversite eğitimi şart koştığından, erkeklerde askerlik gibi zorunlu ve gerekli görülüyor. Asıl facia üniversite bitince yaşanıyor! El bebek gül bebek okutulan gençler mezun olunca, mensuplarının yıllarca çırpındığı halde kurtulamadığı, derin ve kirli bir işsiz üniversiteli gençler kuyusuna düşüyorlar! Hayatın tüm acımasız yönleri burada karşılımlarına çıkıyor. Ailelerin beklenti ve hayal kırıklıkları, şefkatle okutan devletin soğuk ve acımasızca artık tanımazdan gelen yüzü, KPSS sınavlarındaki umutsuz çırpınışlar, evlilik ve aile kurma hayalinin imkansızlığı pembe rüyalarını bitmeyen gerçek kabuslara çeviriyor.

İşsizlik ve çaresizlik had safhaya çıkınca, meslek aşkı ve kişisel öncelikler de uzak beldelere dönülmez tatillere çıkıyor! Çünkü kişisel ihtiyaçlar ve aile baskısı acil çözümler gerektiriyor! Bu sefer hemen her türlü tercih sınırlaması devre dışı kaldığı için, en olmaz denilen işler bile makul gelmeye başlıyor. Çalışan işsizlerin kök neden analizi kısaca böyledir dersek yanılmayız sanırım.

Çalışan işsizleri en fazla hizmet sektöründe görürsünüz. Yurt çapında binlerce şubesi olan perakende marketlerde çalışanların profiline dikkatle bakarsanız kolayca anlayabilirsiniz. Mevsimlik işlerde, tarım alanlarında, turizm sektöründe, inşaat vb. işlerde çoğunlukla çalışan işsizler vardır.

Kamuda çalışan işsizler öylesine kurumsallaşmıştır ki, kanun ve diğer mevzuatların karışık yollarına girip kaybolan, bilmeden çalışan işsizlere dönüşen yüz binlerce gencimizin imdat çığlıklarını da duymamak mümkün değildir! Kimisi alanı dışında çalışmaktan, büyük bir çoğunluğu muadillerinin çok altında bir gelirle çalışmaktan oldukça rahatsız, iş güvencesinden yoksun ve diken üstünde yaşamaktan tükenmiş olsalar da çaresiz bir razılık içinde tutsak kalmışlardır.

Şimdiye kadar öğrendiğim ve tanıdığım “çalışan işsiz” kamu gruplarını, en mağdurlarından başlayarak sıralayacak olursam şöyle bir liste oluşurdu:

-Ücretliler (Ücretli öğretmenler, usta öğreticiler, fahri öğreticiler, eys antrenörleri, ekdersli meslek elemanları)

-Güvenlik Korucuları

-Sözleşmeli Er ve Erbaşlar

-Uzman Çavuşlar

-Mevsimlik kamu işçileri

-MEB PİKTES Projesi çalışanları

-Yardımcı Hizmetler Sınıfı gariban ve unutulmuş Memur unvanlı işçiler

-Kamu ve Belediye Taşeronları (HBYS, Kiralık Araç Şoförleri, Yemekhane Çalışanları, Karayolları Çalışanları, Müşavir Firma Çalışanları, Sterilizasyon Çalışanları, Radyoloji ve MR Çalışanları, Kamu Çağrı Merkezleri Çalışanları, Dişi Protez Çalışanları, Laboratuvar Teknikerleri, Biyomedikal Teknikerleri, Vakıfbank Güvenlik ve İlbank, Biyologlar, KİT Taşeronları, Vakıf Çalışanları, Fizyoterapistler, Sosyal Tesis Çalışanları, Şehir Hastaneleri Mağdurları, ASM Grup Elemanları, Çadırkent ve EXPO Bakım Onarımcılar, PTT Çalışanları, Telekom Çalışanları, Belediye Çalışanları ...)

-Eşi ve ailesi başka illerde kaldığı halde eş durumu tayini yaptıramayan belediye ve üniversite çalışanları

-Meslek Kodu Mağdurları

-İşçi statüsünde kalan Mühendis ve diğer uzman eğitilmiş personel

-Yeterli sayıda kontenjan ve hakkaniyetli sınav yapılmadığı için görevde yükselemeyen her branştan memurlar

Özelde veya kamuda çalışan işsizlerin varlığı ve giderek artan sayısal çoğunluğu, tehlikeli bir hastalık gibidir. Çünkü verimsizliğe, isteksizliğe, bazen sabotaja varan nefret duygularına zemin sağlar! İlkokuldan itibaren istihdama yönelik eğitim planlama sistemlerini yeniden ve sağlıklı şekilde kurmak, halen çalışan işsiz durumundaki insanların huzurunu ve performansını temin edecek düzenlemeleri ivedilikle yapmak zorundayız! Aksi takdirde giderek kalitesiz ve sağlıksız bir çalışma hayatının içinde hep beraber boğulacağız! Böyle olunca, kimin Cumhurbaşkanı veya Milletvekili olduğunun bir anlamı kalır mı?

Yangınlarda Sadece Binalar Yanmaz!

Geçtiğimiz Perşembe günü öğleden sonra, Akit Medya Grubunun Halkalı' da bulunan hizmet binasında çıkan yangın haberiyle sarsıldım. Bodrum katında başlayan yangın giderek büyümüş ve etrafına da sıçrayacak kadar ilerlemişti.

Son 2-3 yıldır ara sıra misafiri olduğum Akit TV'deki nezih ve samimi ortam, çalışan kardeşlerimiz, sunucu dostlarımız geldi aklıma. Sınırlı saatlerle bile kalsa, hem o mekana hem de mensuplarına karşı gelişen ünsiyet duygumu acılarını yüreğimde hissettim. Çünkü sadece bir bina yanmıyordu! Yıllarca sabır ve gayretle biriken kıymetli yatırımları, özveriyle çalıştıkları ekmek tekneleri, acı-tatlı anılarla değerlendirilen mekanları, başarı ve emeklerinin somut delilleri yanıyordu! Şükürler olsun ki can kaybı veya yaralanma olmadan yaşandı bu facia. Biricik ve en önemli teselli kaynağımız herkes için bu olsa gerek.

Ülkemizin yakın dönemdeki gelişmelere şahitlik etmekle kalmamış, en zor zamanlarda bile dik duruşunu göstermiş, inananların sesi ve savunucusu olmaya gayret etmiş bir medya grubudur Akit camiası. Elbette her kişi veya kurum gibi hatalı denilebilecek ve eleştirilebilecek kararları, yayınları veya tavırları olmuştur. Hangimizin yok ki? Şunu kabul etmek lazım, diğer bazı grupların başlangıçtaki beyanlarına karşılık yaşadığı ağır değişim, dönüşüm, savrulma veya tuhaflaşmayı sergilemediler en azından!

Bazı kronik müzmin muhaliflerin potansiyel saldırısına aldırmadan, neden Akit Medya Grubunu takdir ettiğimi en kısa şöyle izah edebilirim: Daha önce yöneticisi olarak temsilen katıldığım Türkiye Aile Meclisi Platformu veya şimdi Genel Başkan Yardımcısı olduğum USPUM adına katıldığım her yayında, özgürce haklı eleştirilerimi ve toplumun taleplerini dile getirme imkanını en çok verenler onlardı! Hükümetin hoşuna gitmeyebilecek olsa da mağdurların isteklerini ve sorun kaynaklarını anlatma fırsatını verenler onlardı! Hükümetin olmaz dedikleri zamanlarda dahi, Emeklilikte Yaşa Takılanlardan başlayarak, şimdilerde Ehliyet Affı meselesini defalarca dile getirme şansı verdiler! Birileri gibi "ama onlar alkol almış" kaba yargısıyla çemkirmeden anlamaya, dinlemeye, gerçekten mağdur kalan veya adaletsiz olunan noktaları görüp, çözüm için destek vermeye razı oldular! Bu açıdan şimdiye kadar şahit olduğum en demokratik ve özgürlükçü ekranların başında geliyorlar. Böyle bir kurumun, ülke mağdurları için nefes alınan bir ekranın zarar görmesine nasıl üzülmem?

Emekli bir Sivil Savunma Amiri ve AFAD Eğitmeni olarak, mevcut bilgiler ışığında olayı dışarıdan değerlendirdiğimde; Yangının çıkış anına kadar olan kısmında Akit Medya Grubunun, yangın ihbarından sonraki m¼dahale kısmında ise İstanbul B¼y¼křehir Belediyesi İtfaiye grubunun önemli hata ve eksiklerinin hissedildiğini üzülererek söyleyebilirim. Gazete ve TV hizmet binasının bodrum katında yoğun kimyasal ve yanıcı madde içeriği bulunan halı üretim atölyesi ve deposunun bulunması kritik bir risk ve hatadır. Yangının başlamasını zamanında fark edecek merkezi yangın algılama ve söndürme tertibatının eksikliği de büyük bir eksiklik olarak göze çarpıyor. İBB İtfaiye grubunun yangın ihbarına 10 dakika içinde gelmesine karşılık, yetersiz teçhizat ve deneyimsiz personel yüzünden adeta yangına seyirci kalması da kabul edilemez bir hata ve soruşturulması gereken sıkıntılı bir durumdur. Bütün sıcak görüntü ve yorumlarda İtfaiye grubunun yetersiz kalan donanımı ve olayı yönetemediği açıkça ifade ediliyor. Oysa yanan bina kule değil, standart bir yapı ve yangının ana kaynağı da ulaşımı da bodrum gibi kolay bir yerdeydi. İnsan, bu beceriksizliğin ardında bir kasıt mı vardı diye sormadan edemiyor!

Bu faciadan Akit Medya Grubu ve İBB İtfaiyesi başta olmak üzere, hepimizin çıkaracağı büyük dersler var! Yangın ve deprem gibi afetlere karşı sağlam tedbirler almak, acil m¼dahale ve tahliye planlarını tatbikatlar eşliğinde güçlü kılmak, zaman hassasiyeti yüksek afetlere karşı daha iyi ekip ve teçhizatları kurmak zorundayız. Tedbir almadan tevekk¼lde bulunmak akıllı Müsl¼manların yapacağı bir iş değildir. İnsan hayatı, can ve mal güvenliği de her türlü siyasi çekişmelerin üzerinde kalması gereken özel alanlardır. Kamu kurumlarına karşı güven sarsıldığında yaşanabilecek kaoslardan korunmalıyız. Son deprem felaketinde yaşanan can sıkıcı olayların, Kızılay'ın kan stoklarını kritik seviyenin altına düş¼recek kadar etkilediğini gördük hep birlikte! İnsanlar imdat istediğinde, İtfaiye bizi gerçekten kurtarır mı diye akıllarından bile geçirmemeli! Lütfen bazı değerlerimiz ve doğru algılarımızın bozulmasına meydan vermeyelim!

Akit Medya Grubuna çok büyük geçmiş olsun diyerek, daha güzel, daha kaliteli, daha güvenli, daha bereketli bir hizmet binasına kavuşmalarını canı gön¼lden diliyorum. Y¼ce Allah tekrarından, benzerinden ve beterinden c¼mlemizi muhafaza eylesin! Amin...

İhmal Edilen Kahramanlar-3: #Assubaylar

İhmal edilen kahramanlarımızla ilgili seride, Güvenlik Korucusu ve Uzman Çavuşlarımızdan sonra Assubaylarımızı da yazmasam eksik kalırdı! Nitekim onlardan da böyle bir talep ve beklenti bilgisi gelince yazmam şart oldu.

Başlıktan itibaren neden astsubay değil de assubay yazdığımıza gelince, aslında Türk Dili kurallarına göre zaten söylenmeyen ve asbaşkan, asteğmen kelimelerinde olduğu gibi düşmesi gereken t harfinin, 1983 yılında darbeci generallerin özel baskısı ile TDK sözlüğünde yer almaya başladığını öğrendikten sonra, zorbalara karşı bir tavır olarak assubay ifadesini kullanmayı tercih ettim.

Bu yazıyı hazırlarken önemli ölçüde faydalandığım emekliassubaylar.org sitesindeki yazı ve raporları okuyunca, assubayların yaşadığı sorunların Sağlık Bakanlığında çalışan Hekimler ve hekimler dışında kalan sağlık profesyonelleri arasındaki çarpık, dengesiz ve haksız modelle örtüştüğünü üzümlere gördüm. Emekli bir sağlık personeli olarak, yaşadığım ve gördüğüm asimetrik tavır ve dayatmaların benzerini, assubay kardeşlerimiz de Türk Silahlı Kuvvetleri ve Milli Savunma Bakanlığı içinde yaşıyorlar. Sağlık Bakanlığı doktor bakanlığı olarak görülür ve hissedilir. Demek ki Milli Savunma Bakanlığı da subay bakanlığı olarak yaşatılıyor mensuplarına.

Assubayların TSK içinde subaylara oranları yaklaşık 1'e 4'dür. Subayların 4 katı olan sayısal varlıkları kuru bir çoğunluk olmayıp; hava, deniz ve kara unsurlarımızda bütün sistemlerin ve askeri organizasyonların işletilmesinde ana omurga hükmündedir. Assubaylar olmadan uçaklarımızın bakım ve uçuş emniyeti, gemilerin işletilmesi, askeri lojistik ve karargah işlerinin yürütülmesi, emir komuta zincirinde er ve erbaşların sevk ve idaresi yapılamaz. Bu durum tıpkı yataklı sağlık hizmetlerinin tek başına hekim dostlarımızca verilemeyeceğine benzer. Ortalama 1500 kişilik bir hastanede yaklaşık 250 Hekim görev yapar. Geri kalan 1250 kişi 39 meslek ve bransa dağılan sağlık hizmetleri sınıfı profesyoneller ile idari ve destek personelleridir. Sağlık hizmetleri bir ekip çalışması ürünüdür. Hekim dostlarımızın varlığı ve değeri tartışılmaz olmakla birlikte, sağlık personelinin haksız uygulamalara maruz kalmalarına yeterli ve ahlaki bir dayanak değildir. TSK içindeki subaylarımızın durumu da buna benziyor. Çok önemliler ve sıralı düzende konumlarına uygun yapılanmaya gidilmesi gerekir. Ancak TSK'nın diğer asli unsurlarına karşı anormal bir ayrımcılık ve haksızlık nedeni olmamaları gerekir. Ölçü

kaçınca adalet, iş ve iç huzuru, mesleki tatmin ve gelişme arzusu kaybolur gider. TSK gibi vatani savunan, her an şehadet ve gazilik ihtimali ile hizmette bulunan kahramanlar topluluğunun her türlü fitne, ayrımcılık ve haksızlıktan uzak tutularak mükemmel şartlarda ve huzurla görev yapmalarını temin etmemiz gerekir.

Öyleyse assubay kahramanlarımız ne istiyor?

-En başta adeta Hindistan'daki kast sistemi gibi sınıfsal üstünlük ve ayrımcılık tavırlarından sadece muvazzaflar arasında değil, eş ve çocuklarının sosyal hayatına kadar uzanan etkilerinden de kurtulmak ve temel insani değerlere sahip olduklarını hissederek çalışmak istiyorlar. Hiyerarşik zincirin emir komuta disiplin gereğinin ötesinde, üstünlük ve tahakküm yaklaşımının düzelmesini bekliyorlar.

-Diğer kamu çalışanları gibi, emekleri ve fedakarlıkları dikkate alınarak layık görülen maaş, tazminat ve emekli aylıklarında, subaylar ile aralarında oluşan korkunç uçurumun daralmasını, makul seviyelere çekilmesini istiyorlar.

-Çağın gereği olarak yükselen eğitim seviyeleri ve yetkinliklerinin askeri mevzuatta karşılık bulmasını, artık yüksek lisans ve doktora yapmanın neredeyse sıradanlaştığı bu devirde, halen 2 yıllık önlisans seviyesinden başlatılan kariyer hatlarının kısır ve yetersiz bırakılmasına net çözüm talep ediyorlar.

-Lojmanlar, ordu evleri ve sosyal tesislerden sayılarına uygun oranlarda yararlanma imkanlarının verilmesini, sayıca zaten az olan subaylara çok yüksek oranlar verilerek hemen hepsine kullanma şansı tanınırken, assubay ve diğer askeri personele sayılarına oranla çok yetersiz kullanım hakkı verilmesi gibi haksızlıkların giderilmesini istiyorlar.

-Milli Savunma Bakanlığının assubay kardeşlerimize de yeterince sahip çıkmasını, OYAK işletmelerinde ve yatırımlarında katkıları ölçüsünde görev ve yararlanma imkanı sağlanmasını bekliyorlar.

-Subaylığa geçiş ve diğer kariyer basamaklarının daha adil ve objektif kriterlerle sunulmasını, kişisel hırs ve ego tatmin aracına dönüşen disiplin yönetmelikleri ile cezalandırma sistemlerinin evrensel askeri hukuk standartlarına çıkarılmasını gerekli görüyorlar.

-Sağlam raporu alarak katıldıkları TSK içinde görevdeyken hastalık veya sakatlık gibi bir sorunda re'sen sağlık raporları ile emekli edilmeleri sürecinin zaten sıkıntılı olan hallerine ayrı bir eziyet katmadan, emsallerinin ulaşabildiği derece ve kıdem şartlarında işletilmesini istiyorlar.

Kısacası,

Assubay kardeşlerimiz de diğer kahramanlarımız gibi, ayrımcılığa ve haksızlığa maruz kalmadan huzurla görev yapmayı, eğitim ve liyakatlerini yükseltme azmiyle gösterdikleri çabalarına karşılık bulmayı istiyorlar. Makul gelen taleplerini desteklemek zorundayız. Çünkü onların her birisi merhum Ömer Halisdemir gibi birer kahraman ve şehit adaylarıdır! Şehitlerimizi ve emanetlerini incitmeyelim, Peygamber Ocağı bilinen kahraman ordumuzda birlik ve beraberliği adaletle, disiplinle yüceltelim olmaz mı?

İhmal Edilen Kahramanlar-2:

#UzmanÇavuşlar

Askerlik, bu coğrafyada yaşayan milletimizin, imanla perçinlenen vatan sevgisiyle yaptığı bir görev ve kadim yeteneğidir. Peygamber Ocağı bildiğimiz ordumuzda görev almak, her gencimiz için bir olgunlaşma ve evlilik gibi hayati sorumluluklar öncesinde esaslı bir eğitim fırsatıdır. Askerlik sırasında milli birlik ve beraberlik uygulaması fiilen yaşanır, çok farklı iklim ve yörelerden gelen gençlerimiz birbirlerini ve ülkemizin o köşelerini tanıma imkanı bulur.

Sevgili Babam askerliğini 24 ay yani tam 2 yıl yapmıştı. Ben de 2003 yılında asker iken 18 aydan 15 aya inmiş ve silahlı altında bulunan bizler de 15. ayda ilk kez terhis edilmıştık. 2019 yılından itibaren zorunlu askerlik süresi 6 aya indirildi.

Askerlik süresinin kısaltılmasının elbette çok önemli nedenleri var. İnsan ve maddi kaynaklarda israfın önlenmesi, muharebe teknolojisindeki gelişmeler ve kalıcı uzmanlık ihtiyacı, vuruş gücü ve hareket kabiliyeti daha yüksek olan esnek ve dinamik profesyonel ordu yapısına geçilmesi gibi ana başlıklarda derleyebiliriz. Gerilla eğitimi olarak düzensiz ordu taktikleriyle terör faaliyetlerinde bulunan hainlerin karşısına, arazi ve çatışma deneyimi düşük, standart eğitilmiş erlerimizden çıkması içimizi dağlayan şehit ve gazi haberlerinin çok olmasına neden oluyordu. Bunlar için de sağlam tedbirler alınmalıydı.

Uzman Çavuşlar, Türk silahlı Kuvvetlerinin (TSK) profesyonel ordu yapısına geçmesinin en önemli aşamasını sağladılar. 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanunu ile belirtilen şartları sağlayan adaylar arasından seçilen gençlerimiz, sözleşme imzalayarak "Uzman Çavuş" unvanı ile kahraman ordumuzda göreve başladılar. Bugün için sayılarının 75.000 civarında olduğu biliniyor. Askerliğini yapan veya terhis olanlardan, ilk beş yıl içinde 27 yaşını geçmeyenlerin arasından seçilerek, en az 2 en fazla 5 yıllık sözleşmeler ile 52 yaşına kadar sözleşmeli statüde hizmet verebiliyorlar.

Ordumuzda Uzman Çavuşların etkin olmasıyla çatışma bölgelerindeki can kayıplarımız azalmış, personel

eđitim ve ikame maliyetimiz dūřmūř, silah ve teđizatların verimli kullanımı artmıř, ordunun operasyonel yeteneđi yūkselmiřtir. Her řeye rađmen, halen en fazla řehit veren, gazi olan kahraman ordu grubumuz Uzman avuřlardır. ūnkū onlar, bazen yanlarına katılan Gūvenlik Korucuları ile birlikte en ōn saflarda savařan yiđitlerimizdir.

Ordumuz için bel kemiđi gibi hayati bir gōrev ūstlenen Uzman avuřların, oldukça zayıf ve eksik kaldıđı için aleyhlerinde iřletilen mevzuatı vardır. Kadrosuz gōrev almaktan kaynaklanan eksik ōzlūk hakları nedeniyle genelde moralleri bozuk, huzursuz ve endiřeli olduklarını sađır sultan bile duydu artık! Ben de sorunlarını dile getirmek ve ōzūmūne katkı vermek ūzere, bu yazıyı yayınlamayı kahramanlarımıza karřı ōnemli bir borç bildim!

Uzman avuřların statūsūnū tanımlayan hukuki zeminin zayıflıđı, Ordu içinde maruz kaldıkları idari sıkıntıların temel dayanađıdır. Yařadıkları kronik sorun ve dıřlanmaların ana sebebi budur. O yūzden dertlerini ayrıntılı anlatmak yerine, yapılması gerekenleri sıralayarak mutlak ve kalıcı ōzūmū hızla tanımlamıř olalım:

-3269 sayılı kanun adı ve içeriğiyle revizyona girmelidir. Uzman avuřlar için "erbaş" ifadesi kullanılmamalıdır. Kanunda 7.maddede geçen "*Uzman erbaşlar istihdam edildikleri kadro gōrevleri ile beraber Tūrk Silahlı Kuvvetleri İ Hizmet Kanununda erbaşlar için belirtilen gōrevleri de yaparlar.*" ibaresinin Uzman avuşları değil varsa sōzleřmeli erbaşları kapsaması sağlanmalıdır. Bu maddeye dayanarak Uzman avuşların birliklerinde maruz kaldığı kōtū muamele, mobbing vb. davranışların ōnūne geçilmelidir.

-Uzman avuřların gōrev, nōbet, sađlık, rūtbe-kıdem, izin, lojmanlar, orduevi ve sosyal tesislerin kullanımı, kurs-ōdūl, disiplin, sicil, eđitim yōnetmelikleri ya hiç yok veya oldukça eksik ve yetersiz maddelerden ibarettir. Bu durum Uzman avuřların her birlik ve komutanlıkta farklı ve keyfi davranıřlara, Subay ve Astsubay ordu mensuplarına karřı bariz dıřlanma ve ayrımcılıđa maruz kalmalarına neden olmaktadır. Bu sorunların standart ōzūmū adil ve eksiksiz dūzenlenmiř yōnetmeliklerin hazırlanarak hızla yūrūrlūđe konulmasıdır.

-Esasen Uzman avuřlar sōzleřmeli deđil, TSK'nın temel personel gruplarından birisi olarak kadrolu istihdam edilmeli ve Devlet Memurluđunun getirdiđi dođal hak ve yūkūmlūlūklerle donanmalıdır. Kadrolu alıřma ile yukarıda sıralanan eksik ve sorunların būyūk bir kısmı zaten giderilmiř olacaktır. En bařta iř gūvenliđi ve sūrekliliđi, sađlık sorunları ile sahada aktif gōrev yapılamadıđında, alternatif gōrev alanları ve Subay-Astsubay personelin idari gōrevlerine katılarak yūklerini hafifletme gibi faydaları olacaktır.

Sonuç olarak, Uzman avuřlarımızın sorunları bir yazıya sıđmayacak kadar geniř ve derindir ancak, sadece bu 3 ōzūm ile dahi būyūk bir kısmını gidermek mūmkūndūr! Canlarını halkımız ve vatanımız için seve seve ortaya koyan bu kahramanlarımızı en temel insani ve çalıřan haklarından mahrum bırakmak ne bizlere ne de Gūlū Devletimize yakıřır! Devletimize kayda deđer bir maliyeti bile olmayan bu tedbirleri almaya, huzurla ve gūvenle gōrev yapmalarını sađlamaya deđer mi Dostlar?

İhmal Edilen Kahramanlar-1: #GūvenlikKorucuları

Köy ve Mahalle Muhtarlıkları, Devlet yapılanmasının ve temsiliyetinin taşradaki en uç noktalarıdır. 442 Sayılı Köy Kanunu ile kırsalda yaşam şartlarına uygun güvenlik tedbirlerini almak için, 1985 yılında yapılan düzenleme sonucu silahlı **Köy Korucuları** ihdas edilmiştir. Köy Korucularının temel fonksiyonu ikamet ettikleri köyün güvenliğini sağlamak, terör vb. olaylarda meşru savunma ve asayişi temin etmektir. Korucular, Köy Muhtarının teklifi, Kaymakamların kabul ve onayı sonrasında Jandarma Bölük Komutanlıklarının emir ve komutasında görev alırlar. Valilerin teklifi ve İçişleri Bakanlığının onayı ile de başlayabilirler.

Silahlı Köy Korucuları, terör tehdit ve saldırılarının yoğunlaştığı Doğu-Güneydoğu illerimizde sivillerin korunması, can ve mal kaybının en aza indirilmesi gibi amaçlar için geçici olarak düşünülen bir yapılanmaydı. Ancak terörle mücadelenin öngörülenden uzun sürmesi, bölgede yaygınlık ve derinlik kazanması geçici niyetle başlatılan bu uygulamanın kalıcı ve kurumsal hüviyete dönüşmesine neden oldu.

Köy Korucuları sadece buldukları köylerle sınırlı görev ve sorumluluğa sahipken, yapılan mevzuat güncellemeleri ile **Güvenlik Korucuları** adını aldılar. Güvenlik Korucuları günümüzde Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) personeline uygulanan çalışma ve disiplin şartlarına tabi olarak görev yapıyorlar. Koruculardan aynı asker gibi göreve hazır, her türlü şart ve koşullarda hizmet verecek, ihtiyaç duyulan vazifeleri yapacak durumda olmaları bekleniyor.

Nitekim Güvenlik Korucuları karakol ve kule nöbetlerine çıkıyor, yol ve ulaşım güvenliği hizmetlerine katılıyor, Suriye gibi yurtdışı hareketlere gidiyor, afet ve acil durum hallerinde kurtarma faaliyetlerinde en ön saflarda cansiperane çalışıyorlar.

Doğu ve Güneydoğu bölgesinde 26 ilimizde toplam 58.500 kadar Güvenlik Korucusu aktif görev başında bulunuyor. Şimdiye kadar yaklaşık 2.000 şehit verdiklerini, 3.000 civarında gazileri olduğunu söylüyorlar.

Diğer Güvenlik personelimiz tayin veya görev süresi bittiğinde ayrılıp gidebilirken, Güvenlik Korucularının böyle bir seçeneği olmadığı için, ömür boyu ve aileleri ile birlikte teröristlerin hedefi olarak baskı ve endişe altında yaşamak zorunda kalıyorlar. Yani Koruculuk çıkışı olmayan belde misali tek taraflı ve tehlikeli bir tercihtir. Vatan sevgisiyle ve ailelerin korunması amacıyla bu tehlikeleri bilerek göğüsleyen kahramanlarımızın durumu iyi anlaşılmalıdır.

Güvenlik Korucularının görev ve sorumlulukları giderek daha ağır, sabit ve kurumsal bir boyuta ulaştığı, diğer resmi güvenlik güçlerinden fiilen bir farkları kalmadığı halde, maaş ve özlük hakları yerinde saymış, mensuplarını sağlıklı ve huzurlu bir hayat süremez hale getirmiştir!

İşte acilen düzeltilmesi gereken hususlar şunlardır:

-Güvenlik Korucuları, kapsamı dar ve güncelliği yetersiz olan Köy Kanunu bünyesinden çıkarılarak, 772 sayılı Çarşı ve Mahalle Bekçileri kanunu gibi özel bir yasa ile "Kır Bekçileri" vb. unvanla kadrolu kurumsal bir hüviyete bağlanmalıdır.

-Ayrı bir yasası olana kadar Güvenlik Korucularının maaşları en az Çarşı-Mahalle Bekçileri seviyesine çıkarılmalı ve Bekçilere sağlanan tayin ve izin gibi tüm özlük hakları Güvenlik Korucularına da verilmelidir. Emeklilik ikramiyeleri ve maaşları da en az Bekçiler seviyesinde tutulmalıdır.

-Emniyet ve Askeri personelin emeklilik hesabında dikkate alınan yıpranma payı indirimleri Güvenlik Korucularına da uygulanmalıdır. Görev ve iş emirlerinde 50 yaş üzerine özel değerlendirmeler yapılmalıdır.

-Emekli olan Güvenlik Korucularının yerine talepleri olması halinde, ailelerinden en az 1 bireyin Güvenlik Korucusu olarak istihdam edilmesine öncelik verilmelidir. Çünkü bu çözüm Korucu ailesinin meşru güvenlik ve korunma ihtiyacını karşılamış, fiilen terör hedefi olan ailelerin ekonomik ve sosyal darlığa düşmesini önlemiş olacaktır.

-Güvenlik Korucularının hizmet sırasında ihtiyaç duyduğu kimlik sorgulama, suçluyu alıkoyma vb. güvenlik odaklı yetkileri ayrıntılı tanımlanarak verilmelidir.

-Başka bir işle uğraşmaları yasak olduğundan, kırsal bölgede geçim zorluğu yaşayan korucu ailelerinin temel ihtiyaçlarına destek amaçlı sosyal yardım imkanları belirli seviyelerde ve sürekli olarak sağlanmalıdır.

-Diğer kamu güvenlik personeline STK/Sendika kurma ve üye olma hakkında uygulanan hak ve yasaklar, Güvenlik Korucuları için de geçerli olmalı. Korucu olmayan kişilerin bu konulardaki istismarı önlenmelidir.

Sonuç olarak;

Güvenlik Korucuları, kahraman silahlı kuvvetlerimizin en uç birimleri olarak yıllardır Milletimize ve bölge halkına hizmet ediyor, nöbet tutuyor, savaşıyor, yaralanıyor veya şehadet şerbetini içiyorlar! İlk başta geçici oldukları hesap edilerek dikilen görev elbiseleri, artık hem dar geliyor hem de her yerlerini kapatamayarak üşütüyor! Kadrolu kahramanlarımızdan farksız ve eksiksiz hizmet veren Güvenlik Korucularımızı da görmek ve durumlarına uygun çözümler geliştirmek zorundayız! Milletimiz ve Devletimiz bunu yapmaya razı ve imkanı da yeterlidir Elhamdulillah! O halde, şimdi bir müjde vermenin tam zamanı değil mi Sayın Cumhurbaşkanımız?

Memurların Durumu Devletimize Yakışıyormu?

Emeklilikte yaşa takılanların, yaşla ilgili mağduriyetlerini önemli ölçüde kaldıran 7438 sayılı kanun Mart 2023'de yürürlüğe girdi. Doğal olarak hazırda bekleyen 2 milyona yakın vatandaşımız Sosyal Güvenlik Kurumuna (SGK) hemen başvuruda bulundu. Büyük bir yığılma, işgücüne orantısız talep ve huzursuz sesler yükseldi. Şimdiye kadar dikkatleri çekmeyen memur sorunları SGK özelinde mercek altında belirdi.

SGK'nın yüzde 50 norm kadro eksiğiyle çalışması, KPSS atamalarında kendi branşında bekleyen mezunların yok sayılması, 4001 kodu yüzünden gelerek pervasızca kadro yakan fırsatçıların istismar alanına dönüşmesi, memurların neredeyse asgari ücret seviyesine inen taban maaşları ve düşük mesai ücretlerinin hoşnutsuzluğu, aynı kurumda çalışan işçi kadrolu personel ile aralarındaki görev/ücret uygunsuzluğu, 666 sayılı KHK sonrası azaltılan haklarının geçmeyen acısı ve buna benzer daha nice ayrıntılı sıkıntılar var.

Bu yazımda SGK dışında diğer kamu personelinin de yüzleştiği sorunlara dikkat çekmek istiyorum.

En başta maaş sorununu dile getirmek lazım. Çok değil bundan 8 yıl önce 2015'de vasıfsız işçiler için ödenecek en düşük maaş yani Asgari Ücret 1.000,54 TL iken ortalama memur maaşı 2.407 TL idi. Yani 2,41 kat fazlasıydı. 2023 yılına geldiğimizde 8.506 TL'ye yükselen asgari ücret karşısında, memur maaş ortalamasının 11.848'de kaldığını ve aradaki farkın da 1,39'a kadar gerilediğini görüyoruz. Bu rakamlar bize bütün memurların alım güçlerinin gerilediğini, eğitim ve deneyimle kazandıkları, KPSS gibi zor sınavlardan güçlükle seçilerek geldikleri kadroların emek değerinin iyice düştüğünü gösteriyor! Kaldı ki Yardımcı Hizmetler Sınıfı gibi memurların durumları daha da fena facia halini aldı! Önceden taşeron şirket işçisi olarak çalışan bazı kardeşlerimiz 2018'den itibaren kadrolu Sürekli İşçi olmaya başladığında ve İş-Kur üzerinden yenileri atandıklarında kazandıkları hak ve maaşlar, YHS grubu memurları çoktan geldi geçti! Kamu kurumlarında ekonomik ve psikolojik dengesizlikler yaygınlaştı. İş huzuru bozuldu.

Memur maaşlarının ülke genelinde düşmesi aynı şekilde emeklilerin de geçim sıkıntısı yaşamasına neden oldu. Asgari ücretten düşük emekli maaşı alan büyüklerimiz var! Asgari ücretlerde yapılan zamlara ve piyasada tırmanışa geçen fiyatlara bakılınca, bu yılın başında memur ve emekliler için yapılan yüzde 30'luk zammın etkisi saman alevi gibi kısa ve cılız kaldı! Hükümetin bütün çağrılara rağmen memur ve emeklilerini sefaletle itmesi anlaşılır bir durum değildir. TÜİK makyajlı enflasyon verilerinin bile saklayamadığı bir gerçekle karşı karşıyayız! Kamu harçları ve vergilere gelen yüzde

yüzün üzerindeki zamlar da bu gerçeğin ispatıdır. Zorunlu araç ve asansör muayene ücretlerine yapılan fahiş zamlar bile dikkate alındığında gerçek durum sansürsüz görülebilecektir.

İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük şehirlerin dışında, şimdilerde deprem bölgesindeki kentlerde tırmanışa geçen ev kiralari da yaşanabilir olmaktan çıkmıştır. Asgari ücretin üzerine çıkan kiralar karşısında Hükümet yetkililerinin altı boş tembih ve ayıplama ifadelerinin dışında bir gelişme veya önlem alınmamış, insanlar açgözlü piyasa fırsatçılarının olmayan insafına terk edilmiştir! Büyükşehirler memurlar için adeta sürgün yerine dönmüştür. Üst makamlara verilen büyükşehir gösterge farkları daha yüksek oranlarda alt seviye memurlar için de mutlaka verilmelidir.

Aynı kurumda aynı işi yapan ama unvanı karmaşık, maaşları dengesiz kamu personeli bulunmaktadır. Ayrıca devletin bizzat kendi çıkardığı mevzuatın arkasından dolanırcasına meşrulaştırarak yaygınlaştırdığı, hakka ve hukuka uymayan, mensuplarını mağdur eden, mesleki değer ve haysiyetlerini yok eden ücretli öğretmen/ekdersli meslek elemanı/fahri hoca/usta öğretici/EYS antrenörü gibi kadrosuz köleden beter, izin hakları verilmeyerek sefil edilen, emeklilik hakları eksiltelen, kısaca ücretli denilen kamu adına yüz karasına dönen personel grubu da vardır!

Düşünebiliyor musunuz? Öyle kamu personelimiz var ki; Öğretmen unvanı verip derslere sokuyoruz ama öğretmen kimliği vermeyip öğretmenevinden hizmet almasını bile yasaklıyoruz! Depremden zarar gören öğretmen listelerine adlarını yazmıyoruz ama terörden şehit olunca okullarımıza isimlerini veriyoruz! Meslek öğretirken Usta Öğreticilere Hocam Allah razı olsun diyoruz ama özlük haklarına gelince siz kimsiniz diyoruz! Kur'an öğretmesi için çocuklarımızı Fahri Hocalara emanet ediyoruz ama meşru kadrolarını vermekten ısrarla imtina ediyoruz. Aile Bakanlığındaki hemen her işte kadın-erkek meslek uzmanlarını çok düşük ekders ücreti tabanlı maaşla çalıştırıyoruz, halkımıza aile desteği vermelerini istiyoruz ama kendi aileleri için ölüm, hastalık, doğum, süt gibi izinleri vermiyoruz! Aralarında Milli sporcularımız da bulunan, gençlerimizi sporla tanıştıran EYS Antrenörlerimizi tepe tepe kullanıyor ama en basit kadro ve özlük haklarından mahrum bırakıyoruz!

Bir kısım taşeron personelimiz de var ki durumları yedi düvel destan olur! Taşerona kadro denilerek ilan edilen ama ne yazık ki Belediye Şirketlerinde sahipsiz işçi kalan kardeşlerimiz var. Kadrosuz işçilere kıyafet verilerek yasalara aykırı şekilde çakma İtfaiye, çakma Zabıta gibi çalıştırılan, görevde şehit olduklarında düz ölü sayılan dertli taşeronlarımızdır onlar. 1000 yıllık sağlıkçıları bile mesleğinden koparıp ASM Grup Elemanı ucubesine çeviren tuhaf uygulamalarımız var! Taşeron derdinin girmediği kurum neredeyse yok gibi.

Güvenlik kuvvetlerimiz arasında mağdur kalan, kendilerini yeterince ifade edemedikleri için göz ardı edilen kahraman Güvenlik Korucularımız ve Uzman Çavuşlarımız var mesela. Onların durumunu da ayrı yazılarda işleyeceğim kismetse.

Özetle söylemek gerekirse, kamuda çalışan ücretli, taşeron, memur tüm personelin kapsamlı bir reform ile standart hale getirilmesi, maaş seviyelerinin eğitim, deneyim, liyakat ve hiyerarşik düzene göre yeniden yapılandırılması, çalışan memurların ve emeklilerin asgari ücret karşısında eriyen maaşlarının acilen iyileştirilmesi gereklidir. Devlet kendi personelinin hakkına riayet etmez ve koruyamazsa halkından ne kadarını bekleyebilir?

EYT Yangınını SGK Personeli Nasıl Söndürsün?

Cennet Vatanımız Türkiye, 2021 yılı Mayıs ayında anormal şekilde başlayan büyük Orman Yangınları ile adeta kavrulmuştu! Toplam 299 yangın bölgesinde 8 insanımız vefat etmiş, 1500'den fazla insanımız yaralanmış, bilinmeyen sayıda yaban hayvanları ve yüzlerce besi hayvanı yanarak veya dumandan boğularak telef olmuştu. Bazı yerleşim merkezleri komple tahliye edilmek zorunda kalmış ve sonra yeniden yapılmıştı. Bu yangınlar fırtınası Ağustos ayı ortasına kadar sürmüştü.

2021 Orman Yangınları onca hazırlığımıza rağmen sayıca çok yetersiz ve aciz kalmamıza neden olacak kadar yaygın ve etkiliydi. Resmi İtfaiye teşkilatlarımız ve diğer kamu imkanlarımız her yerde varlık gösteremez ve yangının korkunç ilerleyişine engel olamaz durumdaydı. Allah bir daha böylesi afetlerle bizleri imtihan eylesin, zarar ve dehşetlerinden muhafaza eylesin!

Yürürlüğe girdiği 1999 yılından itibaren, çalışan bütün vatandaşların hayatını alt üst eden 4447 Sayılı kanun ile hukuk literatürümüze Emeklilikte Yaşa Takılanlar kısaca EYT adlı bir mağdurlar grubu girdi. Artık 15 milyon civarındaki SSK, Bağ-Kur ve Emekli Sandığı sigortalısı personelin hepsi EYT'li olmuş ve emeklilik hakları geriye dönük işletilen 4447 sayılı kanun ile gasp edilerek 58-60 yaşlarına atılmıştı. Cennetmekan Merhum Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın sayesinde bu kanun Anayasa Mahkemesine verilince bu hak gaspı iptal edilerek yine Hükümetin dahli ile kademeli yaş emekliliği getirilmişti. Artık insanlar girdiği şartlarda değil, kanunda verilen kademe yaşlarına geldiğinde emekli olabildiler. Bu zulüm dayatması ve uygulaması 2023 yılı Mart ayına kadar sürdü!

EYT havuzunda bekleyenler yaşı geldikçe ayrıldığı için geriye 4,5-5 milyonluk bir grup kalmıştı. Mart 2023 TBMM'de onaylanan 7438 Sayılı Kanun ile EYT mağdurlarının gasp edilen haklarının yaşla ilgili önemli bir bölümü geri verildi. Artık emekliliklerinde kademeli yaş şartı aranmayacaktı. Kısmi emeklilik hakkını içeren 50-55 yaş hakkı yine verilmedi ve bazı insanlar yine hüsrana uğradı. Yaş engeli ortadan kalkan 2,2 milyon civarındaki çalışan veya işsiz SGK'lı için bir anda emeklilik hakkı doğunca SGK ofislerinde devasa bir müracaat seferberliği yaşandı ve adeta dev bir yangın gibi her yere yayıldı!

SGK merkez ve şubelerindeki personelin durumu, devasa orman yangınına karşı elinde bahçe sulama hortumundan gelen cılız suyla müdahale etmesi beklenen İtfaiye Erinin dramı gibi oldu! Çünkü istenen iş ve beklenen tamamlanma süresi anormal derecede orantısız, personel sayıları ve kapasiteleri

yetersiz, gayret göstermeleri için motivasyon dayanakları boş ve hamasetle doldurulan kuru gazdan ibaretti!

Düşünebiliyor musunuz? Aylık dosya kapatma kapasitesi 500-600 civarında olan bir SGK şubesine Mart ayında yapılan müracaat sayısı 35 bin kadar olursa bu talebi nasıl ve ne kadarlık süre içinde gerçekleştirebilirler? Bu kapasite ile tüm başvuruları eritmeleri 58 ay sürer! Olağanüstü bir gayret ve fazla mesai ile tempolarını iki katına çıkarmaları halinde bile 25-26 ay sürebilecek bir iş yoğunluğundan bahsediyoruz. Üstelik bu sürede yeni eklenecek dosya ve diğer işlerde hariç sayılırsa!

Öğrendiğimiz kadarı ile SGK zaten yüzde 50 eksik norma kadro personeli ile çalışan bir yapıda bulunuyor. SGK işlemlerini yapıp dosya kapatan her bir memurun en az birer avukat kadar İş Kanunu ve SGK mevzuatına hakim olması, mükemmel analiz yeteneği geliştirmesi, bilgisayar yazılımlarını mükemmel kullanması gerekiyor! Yani masa başına oturan bir memur anında SGK işlemleri yapabilecek yetkinlikte olmuyor. SGK içinden veya dışından yapılacak personel takviyelerinde de bu durum geçerlidir.

Zaten sayıca yetersiz bulunan SGK çalışanlarının özlük haklarını 666 Sayılı KHK ile tırpanlayarak daha da sıkıntılı hale getirmiştir! Daha iyi şartlar beklerken kötüye doğru gitmek adeta birer EYT sendromu gibi olmuş bu arkadaşlarda! Eşit işe eşit ücret düsturunu bile tatile çıkardığımız için moral ve motivasyonları yerlerde sürünüyor! Aylık fazla mesai saatini 50'den 100'e çıkararak sırtlarında kamçı şaklatmamızı bile kazanım diye göstermeye kalkan uyanık siyasi ve bürokratların diyarındayız! Sanki SGK personeli insan değil de 24 saat çalışabilecek robot gibi algılıyoruz artık!

SGK Kurumu çalışanlarının özel bilgi ve donanımla hazırlanması gerektiği için 2 yıllık Sosyal Güvenlik Ön Lisans okulları açmışız ama Memur alımlarında 3004 nolu kodlarını tanımlamayıp SGK dışında çalışma imkanı pek bulunmayan bu gençleri yokluğa mahkum ediyoruz! Madem hiç atama yapmayacaktınız Sosyal Güvenlik bölümünü neden açtırıp gençlerin hayalleriyle oynadınız ey Yetkililer?

İdari kadrolar için özel kurulan İktisat ve İdari Bilimler Fakültesinden (İİBF) mezun olan yüzbinlerce gencimiz KPSS atamalarında yer alabilmek için çırpınırken, zaten nadir çıkan kurum atamalarında 4001 kodu ile her isteyenin gelebilmesini sağlayan, aç gözlü yüksek puanlı farklı branş mezunu zalimlerin KADRO YAKARAK kurumu birkaç içinde terk edip gitmelerine fırsat veren basiretsizlere ne demeli? 2013 Yılında Bakan Faruk Çelik bir twitter mesajında "4001 Ailesi biz size güvenerek İşkur'a 713 kişi aldık ama siz ilk 7 ayda yüzde30 unuz İşkur'dan ayrılarak Bizi terk ettiniz. Duyurulur." demişti! Aynı sorun bugün de devam ediyor!

SGK'da EYT Yangınına söndürmek için ne yapmalı?

-EYT Yangınına söndürmek için acil seferberlik ilan edilmeli. Son 10 yıl içinde emekli olan uzman SGK Personeline cazip şartlar eşliğinde geçici görev çağrısı yapılmalı! Emekli uzman SGK personeli ikamet ettiği yere en yakın SGK Müdürlüğünde geçici görev alarak emeklilik dosyası kapatmaya başlamalı.

-Diğer kurumlardaki SGK mevzuatına hakim personelin talebi halinde teşvik ödemesi ile SGK kurumuna geçici görevlendirmeleri yapılmalı.

-SGK çalışanlarının 666 sayılı KHK ile eksiltelen hakları iade edilmeli.

-Fazla mesai ücretleri anlamlı bir zamlarla yükseltilmeli. Maaş ödemelerinin en az ikiye katlanacağı kadar artabilme yolu açılmalı.

-SGK çalışanlarına seyyanen teşvik zammı yapılmalı.

-KPSS atamalarında SGK hizmet birimlerine 3004 kodlu Sosyal Güvenlik mezunları ile İİBF mezunlarına yer verilmeli. 4001 kodu açılmamalı, kadro yakma ihtimali sert önlem ve ceza şartı ile önlenmeli.

-KPSS atamaları için SGK kurumuna özel acil kontenjan açılmalı ve norm kapasite oranı en az yüzde 75'e çekilmeli.

Yoksa bu EYT yangını hemen sönmez ve 14 Mayıs'ta sandıkları da tutuşturur! Benden uyarması....

Kamu Hizmetleri Çakma Kadrolarla Yürütülemez!

Milletimizin, hemen her iş ve süreçte en kolay ve kestirme yolu bulup çıkarma yeteneği, bürokrasi üzerinden kamuya sirayet edince kötü ve bulaşıcı bir hastalığa dönüşüyor!

Mevzuat zorluğu ve karar alma süreçlerindeki uzamalardan sıkılan bürokratlarımız, özel şartlara binaen verilen ruhsatları bağlamından çıkararak adeta takla attırıyor ve devletin kendi kurallarına karşı by-pass yolları açıyorlar!

Bunun en tipik örneğini Aile Bakanlığında görüyoruz! Yetiştirme yurtlarındaki evlatlarımızın eksik kalabilen derslerine dışarıdan takviye için düşünülen ekders ücreti karşılığı geçici öğretmenlik hizmeti ruhsatını altüst ederek; hemşire, sosyal hizmet uzmanı, psikolog, büro elemanı gibi farklı mesleklerden personeli 8-5 mesai sistemine göre istihdam ediyorlar! Görüntüde sadece ekders hizmeti yer aldığından normal maaşlarını vermiyor, izin ve rapor gibi en temel çalışan haklarını kullandırmayıp büyük bir emek sömürüsüne, modern zaman köleciliğine imza atıyorlar!

Ekdersli, ücretli, fahri hoca, usta öğretici adları altında devletin kendi kurallarına ve İş kanunu ruhuna aykırı uygulamaları Milli Eğitim Bakanlığının okul ve Halk Eğitim Merkezlerinde, Diyanetin Kur'an

Kurslarında, Gençlik ve Spor Bakanlığının EYS Antrenörlerinde de görüyoruz! Bu grupların hepsi iş güvenceleri olmadan, mesleklerinin izzet ve şerefine yakışır seviyede kadrolu memurlar gibi maaş alamadan, yıllık izin, doğum, süt, ölüm, hastalık gibi en temel izin ve rapor haklarından mahrum şekilde, mobbing baskısıyla çalışmak zorunda bırakılıyorlar! Devletimiz Ücretli Öğretmenlere yetki verip çocuklarımızın başında sınıfa alıyor ama öğretmen kimliğini teslim ederek Öğretmenevi gibi tesislere girmesini uygun bulmuyor! Güya geçici ihtiyaçlar için tahsis edilen bu statüden 20 yıldır çalışıp emekli olacak kadar uzatılanlar var! Üstelik emekli bile olamıyorlar, çünkü prim günleri aşırı eksik kalıyor! Anlayacağınız bu kadroların hepsi “çakma” çözümlerle hem saygınlığını yitiriyor hem de mensuplarını aşırı derecede mağdur ediyor!

Kamuda çakma memur çözümleri ile iş yapmanın en yaygın şekli taşeron sistemidir! Sizin normal kıyafetiyle tam yetkili sandığınız İtfaiye, Zabıta, Hemşire, Ebe, Mühendis gibi arkadaşlar aslında imza yetkileri, iş güvenceleri, kanuni sorumlulukları tam olmayan çakma memurlar olabilir! Zabıta olarak görev yaparken müdahale ettiğinde vatandaşa karşı yetki aşımında bulunan, can güvenliği risk altında görev yapan zabıta var! Bizzat hazırladığı projenin altına yetkili olarak imza koyamayan mühendis olur mu?

Taşeron sistemi, neredeyse insanlık tarihi kadar eski olan ebe-hemşirelik mesleklerini dahi değersizleştirerek, ASM Grup Elemanı adıyla kimliksiz bir ucubeye çevirmiştir! Sağlık Bakanlığı asli görevi olan sağlık hizmetini Aile Hekimlerine taşeron sözleşmesiyle devrettiği gibi, sağlık hizmetinde çalışacak olan ebe, hemşire, büro elemanı gibi meslek mensuplarını da ASM Grup Elemanı adıyla alt taşerona bağlamış, tamamını Cari Giderler çuvalına tıkmıştır! Yılların sağlık personeli artık sağlıkçı bile değil Grup Elemanı adıyla çağrılmaktadır. Böyle olunca işyeri huzuru ve mesleki saygınlık kalır mı?

Taşeron sistemi kamunun her yerinde çalışanlar için birer facia tablosuna dönmüştür! Çakma kadrolar şeklinde istihdam edildikleri için mesleki görev ve yetkilerini tam icra etmeleri asla mümkün olmamaktadır. Mesela karayollarında bütün asli iş ve görevleri yaptıkları halde işçiler fiilen yok sayılmakta, hak ettikleri özlük haklarından mahrum bırakılmakta ve “müşavirlik” ihaleleri altında emekleri ziyan edilmektedir.

Çoğunluğu Belediyelerde olmak üzere taşeron kadro hastalığından mustarip 873 bin personel olduğu söyleniyor. Hemen her bakanlık ve kurumda olmakla beraber, aşağıdaki başlıklarda toplanıyorlar:

Madde 83 /2 numaralı alt bendi Danışmanlık, HBYS, Çağrı Hizmetleri,
Madde 127 yüzde 70 engeline takılanlar,
Madde 24 Belediye şirket çalışanları ve il özel idareler,
2019 yılında işten çıkartılan belediye şirket elemanları ve sözleşmeli memurlar,
Madde 18: 4 Aralık mağdurları,
Sağlık Bakanlığı ASM Grup Elemanları
Vakıfbank güvenlik personeli

Gördüğümüz gibi taşeron şartlarının korumasızlığından dolayı 2019 yılında işten çıkarılan sözleşmeli Belediye işçi ve memurları da var. Siyasetin kavgasına kurban edilen emekçilerden bahsediyoruz. Bu insanların işlerine bir şekilde geri alınacakları sözü Sayın Cumhurbaşkanımız tarafından bu yılın Ocak ayında ilan edilmişti. Hepsi umut ve endişe ile bu sözün yerine gelmesini bekliyor.

Taşeron sistemi nitelikli kamu hizmet meslekleri için kötü ve zararlı bir hastalıktır! Hizmetin sağlığını, kalitesini ve güvenilirliğini düşürür. Vatandaşın muhatap olduğu kişi ile belgede imzası olanların aynı olmadığı sahtecilik kokan şaibeli işlere yol açar! Bu usul kamu meslekleri için derhal terk edilmelidir.

Kadim devlet geleneğimize çakma ve yetkisiz kadrolarla hizmet vermek yakışmaz. Devletimiz, hizmetini

gördürdüğü taşeron veya ücretli tüm personelin hakkını tam olarak verebilecek güçte ve zenginliktedir Elhamdulillah! Basiretsiz bürokratların insan onur ve haysiyetiyle uyuşmayan cin fikirli vicdansız çözümlerine, yetki verdiğimiz siyasiler artık kulak tıkamayı ve doğru usulle çözüm istemelerinin zamanı çoktan gelmiştir!

Bağ-Kur'lunun Çilesi Ne Zaman Bitecek?

Esnaf ve Sanatkârlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu, yani hepimizce bilinen adıyla Bağ-Kur, 1971 yılında 1479 sayılı kanunla kurularak 1 Ekim 1972'den itibaren ülke çapında hayata geçti. Bağ-Kur kanunu 1979 yılında 2229 sayılı kanunla büyük ölçüde değiştirildi.

Bağ-Kur yasasındaki hükümlere ve o zamanın şartlarına bakınca, Esnaf ve Sanatkâr ile Çiftçilerin nasıl bir cendereye sokulduğunu daha iyi anlıyoruz!

Büyük ölçüde yasal değişikliğin yapıldığı 1979 yılında, Türkiye'de ortalama yaşam süresi sadece 61,91 idi! Bağ-Kur'lu kadınlara reva görülen prim ödeme süresi 25 tam yıl, yani 9.000 gün ve en az 50 yaş şartıydı. Erkeklerin de 25 tam yıl (9.000 gün) ödeme şartı ile en az 55 yaş şartı konulmuştu. Her hangi bir nedenle 25 yıl ödeme yapamayanların yaş haddinden (kısmi emeklilik) yararlanabilmeleri için de en az 15 yıl yani 5.400 gün prim ödeme şartı ile birlikte kadınlarda 55, erkeklerde 60 yaş şartı konulmuştu. Anlayacağınız sistem neredeyse Bağ-Kur'lunun hiç emekli olmadan çalışıp ölene kadar prim ödemesi üzerine kurulmuştu! Sonraki yıllarda kadınlara biraz merhamet edip asgari prim ödeme süresini 20 yıla yani 7.200 güne indirdiler.

TBMM'de görev alan o zamanın Vekilleri, nasıl bir kanaat ile Bağ-Kur'lu küçük esnaf ve çiftçileri devlet gibi, holding gibi güçlü ve zengin görmüşlerse artık, Emekli Sandığı ile aynı şartları dayatmışlardı! Devlet kendi memurunun primini 25 yıl kesintisiz ödemeye muktedir olabilir ama, esnaf ve sanatkarlara böyle ağır bir yük bağlamak için vicdanlarını tatile çıkarmaları gerekmiştir herhalde!

Hâlbuki ilk kurulan sigorta kurumu SSK'ya bağlı çalışan işçilerin emekli olabilmesi için, kadınlarda 20 yıllık sigorta süresi dâhilinde en az 5.000 gün, erkeklerde 25 yıllık sigorta süresi içinde en az 5.000 gün prim yatırılma şartı vardı. 5.000 gün yaklaşık 14 yıl ediyor! Kadınlarda 6 yıla kadar, erkeklerde ise 11 yıla kadar boşluk verme ve işsizlik halinde müsaade ediliyordu. İşçi ve esnaf arasında bu kadar büyük bir iltimas farkının olması, elbette kabul edilebilir ve adil bir yaklaşım değildir!

Bir işçinin çalışmadığı dönemde maaşı ile birlikte SSK prim ödemesi de duruyordu. Bağ-Kur'lu esnaf ise o ay doğru dürüst ciro yapmasa ve hatta dükkânını geçici olarak kapatıp evinde otursa bile, Bağ-Kur prim ödemesi zerre miktar esnemiyor ve eksilmiyordu. Prim seviye basamakları yukarı doğru re'sen veya talep halinde yükselebiliyor ama aşağı inmesi mümkün olmuyordu. Bağ-Kur prim borç sayacının durması için tek çare Vergi Levhasını iptal eder gibi işyerinin kapanışını Bağ-Kur'dan da yaptırmasıydı. Oysa işsiz kalan bir işçinin son SSK priminden itibaren birkaç ay daha ücretsiz sağlık hizmeti alabilmesi mümkündü. Sadece prim ödenmediği için 5.000 gün sayacı duruyordu. Ama Bağ-Kur'lu esnafın borcu gözüktüğünden sağlık hizmetlerinden ücretsiz yararlanmasına izin verilmiyordu. Sonradan çıkan zorunlu GSS (Genel Sağlık Sigortası) ve işsizlik fonu destek ödemesi de işçiler için ayrıca pozitif bir fark oldu.

Bağ-Kur tescili zorunlu değilken, ödeme ve emeklilik şartlarının ağırlığı nedeniyle pek tercih edilmediği için, Vergi Daireleri ve Esnaf Odalarının kayıtları ile eş zamanlı re'sen zorunlu tescil kuralı getirildi. Bu borçtan kaçınamayan esnaf, bu sefer de 12 basamaktan en düşüğü olan 1. basamak seviyesinde sabit prim ödemeye başladı. Zaten ihtiyaç duydukları sağlık hizmeti için bu seviye yeterli geliyordu. Bağ-Kur tekrar esnafın aleyhine yeni kural çıkararak, 6. basamağa kadar re'sen zorunlu tescil dayatmasına başladı. 7.-12. basamaklar için de iki yılda bir isteğe bağlı yükseltme imkânı verdiler.

Bağ-Kur'un pençesine düşen esnafın hali, tıpkı Boa Yılanının sarmaladığı Ceylan yavrusu gibidir! Çünkü her nefes alıp verişinde çember daha da daralır! Asla genişleme imkânı vermez! Mesela 7. seviyede prim ödeyen esnafın işleri kötü gittiği, dara düştüğü bir durumda, gelir kaybı yaşadığını ispat ile beyan etse de Bağ-Kur prim basamağı asla düşürülmez! Prim tutarında azaltma mümkün değildir! Ödemeden kurtulmanın tek yolu iflas beyanı ile resmi kapanış veya işyerini başkasına resmi satışla devir yapmasıdır. Ödediği prim miktarına e süresine nispetle bağlanan emekli maaşının, diğer emeklilere göre hep düşük kalması da ayrı bir haksızlık boyutudur.

Sigorta primleri açısından SGK tarafında fazla fark olmasa da ödeyen açısından önemli bir tutar dengesizliği vardır. Son değerlere göre SGK primi için işçinin asgari brüt maaşından 1.401 TL kesilir. İşverene düşen ek pay ise 1.551 TL'dir. SGK tutarında bu bölüşme yapıldığından, iki tarafa da rakam ağır gelmez. Ama Bağ-Kur'lu esnaf kendi işinin süresiz mesaili işçisi olduğu gibi, SGK priminde de kendisinin patronu olarak 2.952 TL tutarındaki tüm ödemeyi çaresizce üstlenir. Bu rakamdan kaçış veya indirim de yoktur!

Zaten işyeri kirası, elektrik, doğalgaz, su gibi işletme giderleri hep "Ticari" oldukları, yani patron ve zengin görüldükleri gerekçesiyle katlamalı tarifeden uygulandığından, esnafın nefes alacak hali kalmadı artık!

Türkiye'de mütevazı sermayeler ile kurulan ve çoğu kez aile işletmesi niteliğinde bulunan esnaf ve sanatkâr teşebbüsleri ile tarım alanında yerel üretici olmak, artık kahramanlık boyutundan da çıkarak delilik haline getirildi. Bu gidişin sonu bütün yerel işletmelerin kapanması ve sermayenin büyük ve zalimce davranan güçlere aktarılmasıdır. Tarım kesiminin kendi ihtiyaçları için bile üretim yapması daha zararlı hale gelmiş, süpermarketlerden alışveriş yapmak köylüler arasında bile standart olmuştur.

Sermayenin hızla büyük denizler gibi dipsiz kuyulara akması ve toprakları sulayan dere ve nehirlerin adeta kurummasının acı faturasını hep birlikte yaşamaya başladık farkında mısınız? Sayıları iki elin parmaklarını geçmeyen dev market zincirleri perakende ve toptan tüketim piyasasıyla vahşice oynuyor

ve tükenmez bir iştahla kar etmek için bizlere varlık zamanında dahi yokluk ve pahalılık yaşatıyorlar. Küçük esnafın aradan çekilmesi, halkın daha çok sömürülmesine, devletin de acziyetle seyretmek zorunda kalmasına yol açıyor.

BAĞ-KUR'lu esnaf, sanatkar ve tarım müteşebbislerini kurtarmak ve korumak için neler yapılmalı?

1- Bağ-Kur ile SSK arasındaki zorunlu prim gün sayıları farkı düşürülmeli, SSK ile aynı şartlarda sabitlenmelidir.

2- Esnafıktan vazgeçen, işyerini sağlık veya ekonomik nedenlerle kapatan veya devreden kişilerin, SSK'ya geçmeleri halinde uygulanan son 3,5 yılın (1261 gün) SSK primli olma şartı askıya alınmalı, prim gün sayıları yeterli ise emekli olabilmelerine imkan verilmelidir.

3- Ekonomik darlığa düşen veya sağlığı bozulan esnafın işyerini geçici yada sürekli olarak kapatması halinde Bağ-Kur ödemeleri durmalı, GSS devreye girmeli ve en az SSK mensupları kadar sağlık ve işsizlik sigortası desteği verilmelidir.

4- Küçük esnaf ve sanatkârlar ile tarım müteşebbislerine uygulanan "ticari" sınıf doğalgaz, su, elektrik gibi giderlerinde; finansal büyüklük, işyeri ölçüleri, çalıştırılan insan sayısı gibi kriterlere değişen insafli tarifeler uygulanmalıdır. Korkudan ışığını açamayan, buz gibi işyerinde çalışmak zorunda kalan esnafın gözetilmesi lazımdır.

5- Vergi kaydı ve esnaflık tescilini 8 Eylül 1999 tarihinden önce başlatan fakat çeşitli nedenlerle Bağ-Kur tescilini yaptıramayan (mesela Gölcük Depremi nedeniyle o bölgeler ve Düzce civarındaki şartlar) esnafa Bağ-Kur tescilini makul rakamlarla aynı tarihlere çekme imkanı verilmeli, böylece son EYT yasasından faydalanma yolları açılmalıdır.

6- Yerel işletmeleri koruyan belediye hizmetleri ve kamu imkanlarında kolaylıklar sağlanmalıdır.

7- Esnafa dayatılan fahiş fiyatlı aylık beyanname giderlerinde, iş için kullandıkları araçların sigorta, vergi vb. masraflarında indirimler gelmelidir.

8- Esnafın zorunlu kayıt ile harç yatırmaya maruz kaldıkları Odaların ne yaptığı belirsiz ağalar tarafından şahsi derebeyliklere dönmesi önlenmelidir. 20-30 yıl boyunca çöreklenen başkanlıklara zorunlu süre sınırı getirilmelidir.

Sonuç olarak; Esnaf ve sanatkarlarımız ile tarım üreticilerimiz memleketin öz sahiplerinden ve maddi-manevi kalelerinden! Onların soyunu tüketen her türlü oluşuma karşı durmalı, insanlarımızı girişimcilikten soğutan ve korkutan bütün haksızlıkları gidermeliyiz. Yoksa yetişen her gencimiz sanat, ticaret ve tarımda şansını denemek yerine kapağı Devlete atmak için çalışacak ve gereksiz bir rekabet içinde boğulup kalacaktır. Esnaf ve tüccarımızın varlığı ve devamı beka meselesidir! Dahası var mı?